

عنوان مقاله:

رابطه جهت گیری مذهبی و هوش معنوی با خودتنظیمی هیجانی در زنان خشونت دیده در خانواده

محل انتشار:

مجله پژوهش در دین و سلامت، دوره 5، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

زهره مهدوی نیسیانی - گروه روان شناسی، دانشکده ی ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه ملایر، ملایر، ایران

ایوب اسدی - گروه روان شناسی، دانشکده ی علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

محمد عسگری - گروه سنجش و اندازه گیری، دانشکده ی روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

فریبا قلعه نویی - گروه روان شناسی، دانشکده ی علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: یکی از بارزترین خشونت‌ها در جامعه ی امروزی خشونت علیه زنان است. بنابراین، پژوهش حاضر با هدف بررسی پیش بینی خودتنظیمی هیجانی با تاکید بر جهت گیری مذهبی و هوش معنوی در زنان خشونت دیده انجام شد. روش کار: این پژوهش توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه ی مورد مطالعه کلیه ی زنان خشونت دیده ی شهر مشهد بودند که در سال ۱۳۹۳ به مراکز اقامتی اورژانس اجتماعی مراجعه کرده بودند و از بین آنان حجم نمونه به تعداد ۷۰ نفر به صورت دردسترس انتخاب شد. ابزارهای پژوهش شامل مقیاس خودتنظیمی هیجانی، مقیاس جهت گیری مذهبی و مقیاس هوش معنوی بود. در این پژوهش همه ی موارد اخلاقی رعایت شده است و نویسندگان مقاله هیچ گونه تضاد منافی گزارش نکرده اند. یافته ها: یافته ها نشان داد بین هوش معنوی و جهت گیری مذهبی با خودتنظیمی هیجانی رابطه ی معنی داری وجود داشت. نتیجه گیری: بر اساس نتایج به دست آمده، هر چه سطح هوش معنوی در افراد بالاتر باشد، خودتنظیمی هیجانی به نحو مطلوب تری انجام می شود و جهت گیری مذهبی درونی تاثیر مطلوبی بر خودتنظیمی هیجانی دارد. با توجه به یافته ها استنباط می شود که معنویت و تنظیم هیجانی می تواند عاملی مهم در سازگاری افراد در مقابل عوامل فشارزا باشد و مذهب پیش بینی کننده ی کاهش خودتنظیمی هیجانی نامطلوب در افراد است.

کلمات کلیدی:

جهت گیری مذهبی، خودتنظیمی هیجانی، زنان، هوش معنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1513020>

